

РЕШЕНИЕ

№ 1136

гр. С., 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело №
20231110113044 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от „В.-16“ ООД срещу „М В. К. А. К.“ ООД осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД вр. чл. 88, ал. 1, вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между него, в качеството му на възложител, и ответника, в качеството му на изпълнител, на 28.11.2017 г. бил сключен договор, по силата на който ответникът следвало да изготви технически проект за реконструкция и преустройство на търговски обект с площ от около 388 кв.м., находящ се в поземлен имот с идентификатор 00357.*****, представляващ УПИ-Х-*** от кв. 55, местност „К.“, район „Н. И.“, Столична община. Техническият проект следвало да бъде изпълнен на части, както следва: А.итектура, конструкции с конструктивно обследване, технологично и търговско оборудване, електроинсталации, ВиК, ОВК, ПБЗ и проект „Пожарна безопасност“. Съгласно чл. 3.1 от Договора възложителят заплаща на изпълнителя авансово по банков път сума в размер на 5 820 лв. с ДДС, представляваща 50 % от договореното възнаграждение. В изпълнение на задължението си по договора, на 06.12.2017 г. възложителят превел на изпълнителя аванс в размер на **5 820 лв.**, като за извършеното плащане ответникът издал фактура. Съгласно чл. 5 от договора ответникът „М и К А. К.“ ООД следвало да изпълни проекта в срок до 60 работни дни от датата на изплащане на аванса. Ищецът поддържа, че е изпълнил задълженията си по договора, а от страна на ответника е налице пълно неизпълнение, като въпреки опитите на ищеца отношенията между двете дружества да бъдат доброволно уредени, ответното дружество не предприело действия нито по изпълнение на проекта, нито по връщане на получената авансова сума. Предвид голямото забавяне, изпълнението е станало безполезно за ищеца и разваля сключения на 28.11.2017 г. договор между страните поради виновното неизпълнение на задълженията по него от страна на ответното дружество. Въз основа на горното, моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да му заплати сумата от **5 820 лв.** получена от него по разваления договор, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата

молба в съда – 13.03.2023 г. до окончателното плащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал писмен отговор на исковата молба, в който не отрича наличието на облигационно правоотношение с ищеца по процесния договор, но оспорва иска по основание. Ответното дружество твърди, че в изпълнение на договорните си задължения на 14.12.2017 г., чрез ангажираните от него специалисти, е извършило А.итектурно заснемане на обекта, на 17.01.2018 г. е извършил повторно уточняващо заснемане и оглед на обекта от инженер конструктор, както и среща с управителя на ищцовото дружество, на 05.03.2018 г. на управителя на ищцовото дружество е изпратен проектен вариант на А.итектурен проект за преустройство. Във връзка с изготвения проект е проведена среща между управителя на ищцовото дружество – В. Г., и А.итект М.. В резултат на исканията на управителя на ищцовото дружество съответно на 13.03.2018 г. и на 19.03.2018 г. са изготвени нови проектни варианти на А.итектурния проект. Впоследствие, управителят на ищцовото дружество е поискал при преустройството търговският обект да се изпълни с метална конструкция, което е наложило изработването на поредния нов вариант на А.итектурен проект, който е изпратен на В. Г. по електронна поща от А.итект М. на 22.04.2018 г. Управителят на ищцовото дружество е информиран, че забавянето в изработването на проекта се дължи на многократните промени, искани от възложителя, което е довело до двойно увеличаване на възложения обем от работа – от 388 кв.м. до 569 кв.м., както и за необходимостта, за да продължи работата по проекта възложителят да предостави на проектния екип скица от АГКК на сградата и имота, в който тя се намира, както и комбинирана скица с отразена регулация, договор с ЧЕЗ – за завършване на проекта по част „Електро“ за предоставена мощност и договор със „С. В.“ – за завършване на проекта по част „ВиК“. Със същия имейл, А.итект М. е напомнил на управителя на ищцовото дружество да подаде заявление за издаване на виза, като представи копие от скиците и копие от нотариалния акт за собственост на магазина и имота. В тази връзка, ответното дружество поддържа, че изисканите от него документи представляват необходими изходни данни за извършване на цялостно проектиране на преустройството на търговския обект, и същите не са му представени от ищеца-възложител и към настоящия момент, което е единствената причина възложената с договора работа да не е изпълнена. Поддържа, че съгласно чл. 7 от договора задължение на възложителя е да предостави на изпълнителя изходни данни за извършване на проектните работи, както и допълнителни изходни данни, необходимостта от които е възникнала в процеса на изпълнение на проучвателните и проектните работи. С оглед на изложеното, твърди, че ищецът виновно не е изпълнил задълженията си по договора, поради което завършването на проекта от страна на ответника е било невъзможно, въпреки проявената от него активност в тази посока. Предвид изложеното, счита, че за ответника не е възникнало потестативното право едностранно да развали договора. Поддържа, че ищецът няма как да предостави на ответника необходимите изходни данни за довършване на проекта, тъй като сградата в имота навлиза в съседен чужд такъв, което е незаконно. Поддържа, че правото на ищеца да иска разваляне на договора е погасено по давност и не може да възникне и вземането за връщане на даденото по развален договор. С оглед на изложеното, моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните, и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, поради което като безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 и чл. 155 ГПК са отделени следните обстоятелства: че между страните е налице облигационно правоотношение, възникнало

въз основа на договор за изпълнение на технически проект за реконструкция и преустройство на търговски обект, находящ се в поземлен имот с идентификатор 000357.*****, УПИ Х-*** от кв. 55, местност „К.“, район „Н. И.“, Столична община, сключен на 28.11.2017 г. между ищеца „В.-16“ ООД, в качеството на възложител и „М В. К. А. К.“ в качеството на изпълнител; че от страна на възложителя в ползва на изпълнителя е заплатена авансово сумата от 5 820 лв. с ДДС; че към настоящия момент техническият проект за реконструкция и преустройство на процесния търговски обект не е изпълнен.

От представения по делото Договор от 28.11.2017 г. се установява неговото предметно съдържание.

Видно от т. I, 1 от същия страните са се договорили техническият проект да е за обект с площ около 388 кв.м., със следните части: А.итектура, конструкции с конструктивно обследване, технологично и търговско оборудване, електроинсталации, В и К, ОВК, ПБЗ и проект на пожарна безопасност. Уговорено е по силата на т.1.1 предаването да се извърши с приемо-предавателен протокол, подписан от страните и съставляващ неразделна част от договора. Съгласно т. I, 2 възложителят може да извърши промени в заданието и изходните данни само след предварително уведомяване на изпълнителя, като това ограничение не се отнася до промени, които се налагат от изменения в нормативната уредба или изисквания на компетентните държавни органи, за които се сключва допълнително споразумение – неразделна част от настоящия договор.

Съгласно т. III, 5 от договора, срокът за изпълнение на проекта по т. 1 се определя на 60 работни дни от датата на плащане на аванса. Според т. 6 при завършване на възложената работа **на съответния етап** от проекта изпълнителят отправя до възложителя писмена покана да прегледа проекта преди съгласуване и приемане с приемо-предавателен протокол. Според т. 6.1 възраженията и забележките на възложителя също следва да бъдат отразени в нарочен двустранен протокол, в който се дава допълнителен срок за отстраняване на недостътиците/несъответствията. Приемането на възложената работа според т. 6.3 се извършва посредством двустранен приемо-предавателен протокол.

Съгласно т. II, 3 от същия общата стойност на договорените проектни работи е в размер на 9 700 лв. без ДДС или 11 640 лв. с ДДС на база приблизителна площ на обекта от 388 кв.м. Окончателната стойност на проектните работи се установява с приемо-предавателен протокол, съгласно реално проектираната площ на база 25 лв. без ДДС. Съгласно т. 3.1 и т.3.2 до три дни след сключване на договора възложителят заплаща авансово сумата от 5820 лв. с ДДС, а останалите 50 % от сумата по т. 3 се превеждат до три дни след подписване на приемо-предавателен протокол.

Според т. 7 от договора възложителят е длъжен да представи изходни данни за извършване на проектните работи, както и допълнителни изходни данни, необходимостта от които е възникнала в процеса на изпълнение на проучвателните и проектните работи.

Съгласно т. VII, 21 измененията и допълненията на договора могат да се извършат по взаимно съгласие, за което те сключват допълнително споразумение, неразделна част от договора.

От представената по делото фактура № 0000000054 се установява, че авансовото плащане на сумата от 5820 лв. с ДДС е извършено на 08.12.2017 г.

Ответникът ангажира като доказателства по делото проектни разработки от 05.03.2018 г., от 11.03.2018 г., от м. април 2018 г. за обект с РЗП 595,46 кв.м.

По делото е представена разпечатка на електронна кореспонденция. Според

електронно съобщение от 07.03.2018 г., изходящо от В. Г. до А.. С. М., в отговор на имейл от последния, В. Г. сочи, че е разгледал предложението, по които има много въпроси и сочи следващия ден като възможен за провеждане на среща.

Според електронно съобщение от 17.04.2018 г. от В. Г. до А.. С. М., изработването на проекта се забавило доста. Кани А.. М. в същия ден 17.04.2018 г. да представи „някакви чертежи“ за обсъждане и заявява, че очаква обяснения относно забавата. В противен случай иска връщане на преведения аванс, той като срокът за изпълнение изтекъл отдавна.

В отговор на това съобщение А.. М. е изпратил друго такова, към което се прилага проект на DWG и PDF за изпращане на дизайнерите на търговското оборудване. Според изявленията в съобщението, с оглед сложността на обекта и купищата неясноти и скрити работи останалите части се работят все още, а обемът на работа се е увеличил двойно – 596 кв.м., като се сочи и многократна промяна а основната концепция на адресата на съобщението (В. Г.), като последната е от 13.03.2018 г. С това съобщение А.. М. изисква от В. Г. скица от АГКК на имота и сградата на магазина и комбинирана скица с отразената регулация. Соци се, че за този проект вече се изисква виза за проектиране и одобряване на проект с издаване на строително разрешение. Соци се още, че с проекта А.. М. „ще се опита за скрие“ навлизането в чужд имот, а изпълнението ще се прави по проекта, който се изпраща. Искане се още с оглед окончателното завършване на проекта по част електро да се представи договор с ЧЕЗ за предоставената мощност и договор със „С. В.“ за проекта по част ВиК, като без предоставената мощност не могло да се предвиди мощността на големите консуматори – хладилни камери, асансьор и климатизация. Отправя се напомняне и за своевременно подаване на заявление за издаване на виза с копие от скиците /актуални/ и копие от нотариалния акт за собственост на магазина. Това съобщение е изпратено на 22.04.2018 г.

Съобщението, изпратено в отговор на 24.04.2018 г., съдържа следното изявление: *„Надявам се да се видим за да се уточниме. В противен случай прекратявам и ще искам връщане на парите как то и неустойка за забавата.“* (цитат без редакция).

Още на същия ден – 24.04.2018 г., А.. М. е изпратил отговор, в който кани В. Г. да се срещнат, когато на последния му е удобно. С втори имейл от същата дата А.. М. напомня за изпратения проект на DWG и PDF и отправя молба да бъдат взети съответните мерки по поставените въпроси, ако има желание този проект изобщо да се случи.

Доказателствената стойност на представените по делото проектни разработки от 05.03.2018 г., от 11.03.2018 г., от м. април 2018 г., както и на приложената по делото електронна кореспонденция, е оспорена от ищеца. Последният в първото открито съдебно заседание и в молба, депозирана в същото, се позовава на обстоятелството, че както проектните разработки, така и електронната кореспонденция следват по време изтичане на срока на договора, като се твърди той да е до 06.02.2018 г. Според изявленията на адв. И., процесуален представител на ищеца, както в молбата, така и устно в съдебно заседание, не се оспорва приложената кореспонденция да е такава между В. Г. и А.. С. М..

Представен е по делото и втори договор за проектиране, сключен между ищеца, като възложител, и ответника, като изпълнител, от 23.06.2021 г. по отношение на друг обект, който е поначало неотнормим към изясняване на предмета на настоящия спор.

За изясняване на спорните факти по делото относно изпълнението на договореното, както от ответника, така и относно неосказано съдействие от страна на ищеца като възложител, по делото са допуснати гласни доказателства.

Съгласно показанията на първия свидетел, доведен от ищеца – Е. К., служител на дружеството „С. М .М. 1“ ООД, която твърди да е била и негов управител, ищцовото дружество предприело реконструкция на обект, за което бил изготвен проект. За целта в периода 2017 г. – 2018 г. на два пъти идвали представители на дружеството, ангажирано за работата по реконструкцията – мъж и жена, които направили заснемане. Твърди, че по-късно от г-н Горанов (управител и съдружник в „С. М .М. 1“ ООД) разбрала, че работата не била свършена в срок. Тези показания не ползват съществено настоящия процес, доколкото са оскъдни и не се отличават с конкретика. За пълнота следва да се посочи, че видно от справка в ТР Е. К. никога не е била управител на „С. М .М. 1“ ООД, което разколебава изначално достоверността на показанията ѝ, предвид обстоятелството, че свидетелката не може да възприеме и/или възпроизведе точно факти, които са я касали пряко. От друга страна, отново от справка в ТР по повод достоверността на показанията на свидетелите, се установява, че дружествата „С. М .М. 1“ ООД, „С. М .М. К.“ ООД и ищцовото дружество „В. – 16“ ООД, са свързани дружества, доколкото техни управители са В. Б. Г. и М. В. Г., съдружници в „С. М .М. 1“ ООД, „С. М .М. К.“ ООД са отново тези лица, а съдружник във „В. – 16“ ООД е „С. М .М. К.“ ООД. Предвид качеството на служител на едно от тези дружества на свидетеля Е. К., то показанията ѝ следва да се оценяват като такива на заинтересован свидетел по см. на чл. 172 ГПК.

По делото е разпитан и втори доведен от ищеца свидетел – П. Х., служител в „С. М .М. К.“ ООД, представляващ производствената база, за което дружество свидетелят сочи, че има един и същ управител с дружеството „В. – 16“ ООД. Свидателят твърди, че работи като „специалист контролни функции“. Съгласно показанията му той е присъствал на всички срещи между г-н Горанов и представител на „Медн К А. К.“ ООД, освен при сключване на самия договор. Срещите, на които той е присъствал, били три, като били във връзка с планирана реконструкция на магазина на „С. М .М.“ в К. (Н. И.), при което вторият етаж на магазина да се пригоди за съхранение на продукти, вместо да е търговска площ. Твърди, че е участвал при подготовката на документи за исканата реконструкция на обекта, както и във всички други подобни проекти предвид естеството на неговата работа в дружеството, свързана с търговия и оборудване на магазини. Обяснява, че доколкото е запознат, всички документи били предоставени на изпълнителя още при сключване на договора, като това били чертежи, скици и такива относно собствеността на имота, без да конкретизира същите. Не помни да е предоставяна виза за проектиране, нито дали е имало такава. Помни, че договорът бил сключен през 2017 г., а крайният срок за изпълнение бил до м. 02.2018 г. Не знае да е било договаряно удължаване на срока за изпълнение, но му е известно такова да е искано от изпълнителя, но едва след изтичане на първоначалния предвиден в договора срок. Твърди, че обектът не е бил довършен поради загуба на интерес от г-н Горанов предвид забавянето, при което строежът е трябвало да продължи още година. Поради това било взето решение за инвестиране на предвидената за реконструкцията сума за разширяване на втория етаж на производствената база, но настоява, че основната причина да не е реализирана реконструкцията, била забавянето.

Във връзка с реконструкцията свидетелят обяснява, че за извършването □ било закупено мястото до магазина и било предвидено магазинът да се разшири на двата парцела. На срещите, на които присъствал, се коментирали технически въпроси като това къде ще се намира хладилната камера, както и относно всяко от помещенията, например къде ще има съблекалня.

Съдът не кредитира показанията на св. П. Х. в частта, в която излага твърдения относно причините, поради които не е реализиран проектът, както и в частта, в който твърди да са били предоставени всички необходими документи още при започване на

работата, като отчита тяхната заинтересованост по съображения, изложени и спрямо св. Кузмова. По отношение на предоставените от страна на възложителя документи показанията на свидетеля не се отличават с убедителност и конкретност, въпреки неколккратно зададените му въпроси за явяване на тези обстоятелства, като свидетелят не назовава ясно какви скици са били представени, както и не знае да е представена виза за проектиране.

По делото е разпитан и свидетелят С. М., доведен от ответника, който бил ангажиран от ответника като консултант по граждански договор и пряко отговорен за реализация на обект в гр. Н. И., като към 2017 г. бил и главен А.итект на район Н. И.. Твърди, че в хода на работа по искане на възложителя били изготвени три проекта в различни варианти. Обяснява, че сградата, която е предмет на проекта, била многократно пристроявана, надстроявана и със сериозни намеси в конструкцията, което наложило същата да бъде изследвана прецизно. Твърди, че изискал комбинирани скици, копие-извадка от действащия устройствен план, които не му били предоставени. Сочи, че били представени съществуващи договори и партидни номера по тях от „С. В.“ АД и от ЧЕЗ, като във връзка с преустройството били необходими нови становища от тези дружества, но едва след доказване на необходимостта – т.е. след реално разширяване на обекта. Твърди, че не били предоставени виза за проектиране, актуална скица от АГКК и комбинирана скица, доказваща правилното отразяване на сградата и навлизането ѝ в чужд имот. Обяснява, че е наясно с причината, поради която същите не били представени, тъй като бил изследвал градоустройствения статут на имота и на сградата, при което установил, че сградата, след поредното ѝ пристрояване, навлязла в чужд имот. В тази връзка била необходима комбинирана скица. Обяснява, че в случая представянето на комбинирана скица и виза за проектиране в случая било наложително, предвид установените обстоятелства. Без тези документи, представляващи елементи от проектната документация, било не само безпредметно проектирането, но и проектната документация не можела да бъде одобрена от одобряващия орган и да бъде издадено разрешение за строеж. Обяснява още, че било работено по конструктивната част, като били изготвени по желание на възложителя три различни варианта – стоманобетонна конструкция, с минимални намеси в съществуващата сграда, при което обаче магазинът нямало да функционира пълноценно, тъй като се предвиждало премахване на хладилни камери, поради което този проект не бил одобрен от възложителя; вариант с надстрояване и премахване на основни носещи зидове в съществуващата сграда, със стоманобетонна конструкция, при който хладилни камери се местели на втория етаж, който вариант излязъл по-скъп от очакваното от възложителя, поради което също не бил одобрен от него, и трети поевтин вариант – с друга конструкция, за който твърди да е бил одобрен от възложителя. Обяснява, че съществуващото пристрояване на сградата, при което е допуснато навлизане в чужд имот, представлява незаконно строителство. Сочи също, че допълнителните документи били изискани след изработване на третия вариант, като комбинираната скица и визата за проектиране не били необходими преди започване на работа.

Показанията на този свидетел се отличават с конкретика, като в пълната си част възпроизвеждат непосредствените впечатления на свидетеля. Същият отговаря добросъвестно, подробно и без колебание на формулираните към него въпроси по време на разпита, поради което съдът кредитира показанията му в цялост.

По делото е разпитан и втори свидетел на ответника – Надя Найденова, инженер конструктор, която твърди да се занимава с проектиране в строителството. Обяснява, че е била ангажирана за преустройството на магазина на ищеца в гр. Н. И., при което е заснемала конструкцията на съществуващата сграда, а впоследствие е изготвила проект за преустройство, реконструкция и надстройка на сградата. Сочи, че

проектите били изработени в три варианта, като уточнява, че всяка промяна в А.итектурата води до промяна и в конструкцията. На свидетелката не е известна причината, поради която проектът не е реализиран. Обяснява, че се е срещала със свидетеля М. за обсъждане на проекта, когато касае А.итектурата и конструкцията.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

По предявения иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД вр. чл. 88, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже плащане на процесната сума, както и че техническият проект за реконструкция и преустройство на процесния търговски обект не е изпълнен поради причина, за която ответникът отговаря. При доказване на това обстоятелство, в тежест на ответника е да докаже наличие на основание за задържане на полученото – точно изпълнение на поетите с договора задължения.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът е неоснователен. Съображенията за това са следните:

Не се спори по делото, а и се установява от представените доказателства първата предпоставка от описания фактически състав – плащане от страна на ищеца в полза на ответника на претендираната сума на 08.12.2017 г. От значение за основателността на иска е изясняване на спорния въпрос по делото относно това дали е възникнало потестативното право на ищеца да развали договора. Същото е обусловено от следните предпоставки: 1/ между страните да е сключен договор, който да не е прекратен на друго основание; 2/ да има неизпълнение на задължение на насрещната страна по договора - пълно неизпълнение, забавено, лошо, несъответно на уговореното или частично неизпълнение; 3/ неизпълнената част от договора да е значителна; 4/ неизпълнението да е виновно, т. е. да се дължи на причина, за която длъжникът отговаря; 5/ кредиторът трябва да бъде изправен. Правото да се развали договорът отпада, ако длъжникът не отговаря за неизпълнението, например, ако неизпълнението е в резултат на забава на кредитора, неосказано съдействие от негова страна.

На основание чл. 87, ал. 1, изр. второ ЗЗД волеизявлението за развалянето следва да е в писмена форма доколкото е налице сключен писмен договор. Упражняването на потестативното право на кредитора едностранно да развали договора, е възможност и не настъпва автоматично. В хипотезата на едностранно разваляне на облигационната връзка е необходимо кредиторът да отпрати волеизявление до длъжника, виновното неизпълнение на задълженията на който обуславя интереса от това.

В хода на цялото производство ищецът се позовава като основание за разваляне на договора неспазването на уговорения в същия срок. Същият е договорен на **60 работни** дни от изплащане на аванса, което се е състояло на 08.12.2017 г., при което съдът намира, че срокът за изпълнение следва да е изтекъл на 27.02.2018 г. Ищецът твърди забавата в изпълнението да е направила същото безпредметно, което е характерно за фикс сделките. Видно от електронното съобщение от 07.03.2018 г., изходящо от В. Г. до А.. С. М., в отговор на имейл от последния, в което В. Г. сочи, че е разгледал предложението и има много въпроси, не се установява към този момент същият да се е позовал на неспазване на първоначално договорения срок, което да е направило изпълнението безпредметно, поради което да няма интерес от късното изпълнение.

От съдържанието на договора и от естеството на предвидената в него работа не следва тя да е такава, при която забавеното изпълнение да се приравни на пълно неизпълнение. За да се приеме за пълно неизпълнение извършеното такова извън първоначално договорения срок, следва от съвкупната преценка на материалите по

делото да е видна липсата на дължими от изпълнителя действия, за да може забавата да послужи като основание за разваляне на договора.

В случая това не е така. От показанията на четиримата свидетели безпротиворечиво се извежда, че са осъществени неколкостепенни срещи, на които са коментирани въпроси във връзка с реализация на проекта. От съвкупната преценка на доказателствения материал по делото се установява, че действията на изпълнителя не са останали на етап проведени срещи за изясняване на предварителни въпроси и извършване на необходимите замервания.

По делото са приложени проектни разработки от 05.03.2018 г., от 11.03.2018 г., от м. април 2018 г. за обект с РЗП 595,46 кв.м. Установява се несъмнено, че всяка от тях е след изтичане на срока на договора. Няма данни по делото обаче преди 05.03.2018 г. ищецът да е отправил изявление за разваляне на договора или, както бе посочено, да е навел, че късното изпълнение е безпредметно. Нещо повече, от показанията на св. М., който е бил ангажиран от ответника като консултант по граждански договор, се установява, че по искане на възложителя А.итектурните проекти са разработени в три варианта, което обуславя извод, че забавянето е обусловено от това. Макар от съдържанието на договора, и по конкретно от клаузите по т. 6.1, т. 6.3, т. 21 страните да са договорили писмената форма като предвиден в договора начин за изменения, възражения и приемане на работата, ищецът не може да се позовава на неспазване на установената форма, доколкото няма данни възлагането на два нови проекта да е извършено по предвидения начин. От друга страна съдът приема този факт за несъмнено осъществен предвид подробните и конкретни показания на св. М., както и с оглед представените по делото три варианта на проекти. Противоречи на правната и житейската логика ответникът самоволно, без искане от страна на възложителя, да е предприел извършване на работа, която надхвърля значително първоначалния договорен обем, поради което съдът намира, че такова възлагане е осъществено, в резултат на което са изготвени трите проекта.

Не се спори по делото също, че и към момента работата не е завършена съобразно договореното, а именно със следните обособени части: А.итектура, конструкции с конструктивно обследване, технологично и търговско оборудване, електроинсталации, В и К, ОВК, ПБЗ и проект на пожарна безопасност. Установява се обаче реализиране на първите етапи – изготвяне на А.итектурен проект и конструкция, което се установява от показанията на св. Найденова, при това в три варианта и с по-голяма площ, надхвърляща посочената в договора от около 388 кв.м.

На следващо място, съгласно т. 7 от договора възложителят е длъжен да представи изходни данни за извършване на проектните работи, както и допълнителни изходни данни, необходимостта от които е възникнала в процеса на изпълнение на проучвателните и проектните работи. Установено е по делото, че А. М., макар и след изтичане на срока на договора, е изискал в писмена електронна кореспонденция от 22.04.2018 г. от В. Г. скица от АГКК на имота и сградата на магазина, комбинирана скица с отразената регулация, като обяснява, че същите са предпоставка и за снабдяване с необходимата виза за проектиране и одобряване на проект с издаване на строително разрешение. Изисква още необходими документи, а именно да се представи договор с ЧЕЗ за предоставената мощност и договор със „С. В.“ за проекта по част ВиК, като без предоставената мощност не могло да се предвиди мощността на големите консуматори – хладилни камери, асансьор и климатизация.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 2 ЗУТ, в действаща към процесния период редакция, визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени

линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Според чл. 140, ал. 3 ЗУТ за строежите по чл. 12, ал. 3, чл. 41, ал. 2, чл. 50, 51, 58, 59, чл. 133, ал. 6 и чл. 134, ал. 6, 7 и 8, както и за обекти - недвижими културни ценности, издаването на виза е задължително. Визата за проектиране се съобщава на заинтересуваните лица по чл. 131 с изключение на случаите, когато са представени декларации за съгласието им с нотариална заверка на подписите или заинтересувани лица са само лицата, по чиято инициатива се издава визата. Съгласно чл. 140а, ал. 7 визата за проектиране съдържа данните по чл. 140 и към нея се прилагат и предоставените от експлоатационните дружества изходни данни и условия за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура.

От сочените разпоредби следва, че в хода на работа може да се установи необходимостта от снабдяване с виза за проектиране, което се установява в случая от показанията на св. М.. За снабдяване със същата е необходима комбинирана скица по аргумент от чл. 140, ал. 2, изр. второ ЗУТ. За снабдяване с комбинирана скица и виза за проектиране е необходимо съдействие на възложителя като собственик на имота. Непредставянето на същите съдът цени като неосказано необходимо съдействие от ищеца. Ето защо съдът намира, че поради неосказване на необходимото съдействие от страна на възложителя, същият е неизправна страна, поради което за него не е възникнало право да развали договора. От друга страна, ответникът не се е дезинтересирал от договора, което да прави безпредметно запазване на облигационната връзка. Нещо повече, той е извършвал работа, надхвърляща по обем първоначално договорената, за което му се дължи възнаграждение. Ето защо със съобщението от 24.04.2018 г. от В. Г. до С. М., не е упражнено преобразуващото право за разваляне на договора, доколкото такова не е възникнало. След като договорът не е надлежно развален, не е отпаднало основанието за задържане на получената сума.

Въз основа на горното съдът намира, че искът с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД вр. чл. 88, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на спора, разноски следва да се присъдят в полза на ответника.

Ответникът е претендирал присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., за плащането на които представя доказателства, поради което същите следва да му бъдат присъдени на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „В.-16“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Н. И., ул. „Искърско дефиле“ № 109 срещу „М В. К. А. К.“ ООД, ЕИК *****, с адрес гр. С., бул. „В.“ № 95, ет. 4, ап. 9 осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД вр. чл. 88, ал. 1, вр. чл. 87, ал. 1 ЗЗД за сумата от **5 820 лв.**, получена от ответника на отпаднало основание по развален договор от 28.11.2017 г. за изготвяне на технически проект за реконструкция и преустройство на търговски обект с площ от около 388 кв.м., находящ се в поземлен имот с идентификатор 00357.*****, представляващ УПИ-Х-*** от кв. 55, местност „К.“, район „Н. И.“, Столична община, **като неоснователен.**

ОСЪЖДА „В.-16“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Н. И., ул. „Искърско дефиле“ № 109 да заплати на **„М В. К. А. К.“ ООД, ЕИК *******, с адрес гр. С., бул. „В.“ № 95, ет. 4, ап. 9 на основание чл. 78, ал. 3 ЗЗД сумата от **1000 лв.**, представляваща разноски по настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 – седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____